

POLITIPENSJONISTEN

ORGAN FOR POLITIETS PENSJONISTFORBUND NUMMER 2 • 2013

**Velkommen til Landsmøte
i Sarpsborg 4.-6. juni 2013**

↑	E 6	⇄
Grålum		
Oslo	50 minutter	
Vinterbro	35 minutter	
Moss	15 minutter	
Rygge	12 minutter	
Fredrikstad	15 minutter	
Halden	15 minutter	
Askim	30 minutter	
Strømstad	25 minutter	

**Romfolket
– alltid forfulgt**

Side 8

www.politipensjonisten.no

Kjell R. Bjerke

Hvorfor er jeg med?

Et par ganger i min tid som forbundsleder er jeg blitt spurt: «Hva får jeg igjen for å være medlem?» Jeg skrev om det i Politipensjonisten nr. 4/2011. I år stilte jeg det retoriske spørsmålet på et årsmøte og et mangeårig medlem reagerte med sitt retoriske spørsmål: «Ja, hva får du for tre hundre kroner i Norge i dag!?» Men så la han til at det går ikke an å stille slike spørsmål.

Jeg er medlem i femten ulike organisasjoner, foreninger og lag og betaler rundt 7-8 000 kroner i året i medlemskontingenter. Jeg er med fordi jeg ønsker å støtte og bidra humanitært og i sosialt arbeid, både lokalt og i landsomfattende interesseorganisasjoner. Jeg ser ikke etter om det gir meg noen fordeler. Jo, forresten, i vinter fikk ikke kona start på bilen da hun skulle hjem (-26). For første gang på 25 år ba jeg om hjelp fra NAF – og fikk det i løpet av 26 minutter – gratis!

I Norge er det et vell av organisasjoner, mange har blitt en viktig del av vårt demokratiske samfunn. Når man stifter en forening, lag eller organisasjon må den ha et formål. Vi har fagforeninger for de yrkesaktive, velforeninger i lokalsamfunnet, idrettsforeninger for dem som driver idrett, kvinner organiserer seg for likestillingskrav, pensjonistforeninger blir samlingssted og interesseorganisasjoner for pensjonister og ulike innvandrergupper slutter seg sammen for å trygge sine rettigheter. Samlet kan vi si at alle vil bevare og utvikle sine egeninteresser i et fellesskap.

Einar Gerhardsen sier i sin bok «Tillitsmannen»: «*Det frie organisasjonslivet hører med til de elementære menneskerettighetene som er ukrenkelige i ethvert demokratisk samfunn.*»

I våre vedtekter står vårt formål: «*for å ivareta felles økonomiske, sosiale, kulturelle og velferdsmessige interesser.*» I det ligger etter mitt skjønn at vi skal være en interesseorganisasjon og ikke en brukerorganisasjon. For dem som stiftet forbundet i 1986 så de klart at de måtte stå sammen for å få til dette både sentralt og lokalt. De fant fort ut at de økonomiske interessene måtte fremmes i et samarbeid med de øvrige pensjonistorganisasjonene. De fant også ut at for å ivareta de sosiale, kulturelle og velferdsmessige interessene måtte det opprettes lokale lag og foreninger, og disse måtte forankres der pensjonistene hadde jobbet, bodde og var tidligere kolleger. Derfor har vi i dag 40 lokale lag og foreninger over hele landet.

Jeg har hevdet at 80% av det lokale arbeidet skal være sosialt og kulturelt. 20% av økonomiske interesser. Sentralt må det være motsatt. Mer enn 80% har hele tiden, og vil også være det i framtida for styret, å jobbe for en bærekraftig pensjonsutvikling herunder en rettferdig økonomisk andel av velstandsutviklingen.

Alle sentrale tillitsmenn og kvinner er i prinsippet på valg når Landsmøtet settes. Ingen har rett eller plikt til å beholde sin posisjon. Slik er demokratiet i et forbund som vårt. Jeg ønsker alle som blir valgt lykke til i et arbeid som gir deg tillit, erfaringer, glede, lærdom og ikke minst nye venner og kamerater.

Kjell R. Bjerke
forbundsleder

Redaktør:

Jørn-Kr. Jørgensen
Peter Møllers vei 4 A, 0585 Oslo
Telefon 0047 906 14 485
E-mail: colombocity@hotmail.com

Redaksjonen avsluttet:
20. april 2013

Politiets Pensjonistforbund

Postboks 8101 Dep., 0032 Oslo
Telefon: 22 66 90 95 • Telefaks: 22 70 50 87
E-post: ppf@pf.no • www.politipensjonisten.no

Besøksadresse:

Grønlandsleiret 25, 2 etasje, 0190 Oslo

Fast kontortid:

Mandag og onsdag 09.00 – 15.00

Forbundsstyret i Politiets Pensjonistforbund

Forbundsleder

Kjell R. Bjerke
Hilton 21, 2040 Kløfta
Telefon: 63 98 10 32
Mobil: 915 43 793
E-post: k-r-bjerke@online.no

Forbundsnestleder

Tor Inge Hansen
Uranusveien 44, 9024 Tomasjord
Telefon: 77 63 03 08

Forbundssekretær

Olav R. Haugen
Østliveien 15, 1811 Askim
Telefon: 69 88 69 89
Mobil: 952 08 588

Kasserer

Roald Korsøen,
Kolstien 3D, 5097 Bergen
Telefon: 55 28 66 37
Mobil: 901 80 389

Styremedlemmer

Johan Omdal, Stavanger
Eystein Loftesnes, Arendal
Sven Roar Revdahl, Trondheim

Varamedlemmer

Olav Røttingsnes, Romerike
Torbjørn Finn, Sarpsborg

Design & Trykk:

Prinfo Unique – Opplag: 3 400
Forsidefoto: Jarl-Morten Andersen

Sarpsborg i våre hjerter

I begynnelsen av juni gjennomføres Landsmøtet til Politiets Pensjonist-forbund – denne gang i Sarpsborg – på Grålum – hvor hotell Quality Resort tar imot deltakerne. Sarpsborg er blitt en perle av en by i Østfold så sentralt det lar seg gjøre å komme på Østlandet. Det er god grunn til å glede seg. Vegg-i-vegg så å si med hotellet ligger Vitensenteret som oser av kunnskap.

Jeg vet ikke noe om programmet for Landsmøtet. Det avsløres først når vi kommer til hotellet på Grålum og får utdelt landsmøtepapirene, men jeg vet litt om Sarpsborg – ikke fordi jeg har vært der så mye, men fordi omstendighetene gjorde at jeg tidlig i livet kom til å kjenne en av Sarpsborgs store sønner, kanskje den største, sirkusdirektør Arne Arnardo.

I min barndom satte Arnardo opp sitt telt på Ola Narr på tomta straks nedenfor Carl Berners plass. Senere flyttet han til det som er blitt hetende sirkusomtata ved Munch-museet, og det ville seg slik at jeg så godt som hver eneste sesong i 40 år fikk gratisbilletter til å overvære premieren. Det var litt av et vennskap han og jeg bygget opp – jeg som barn og han som voksen, men Arnardo alltid som den store, mystiske og snille.

Sent en kveld ringte det på døra der jeg da bodde på Sofienberg. Døra ble åpnet, og der stod han i egen høye person – sirkusdirektør Arnardo. Jeg ble like overrasket som overlistet da han sa: «Har

du en kopp kaffe...». Utenfor hadde han parkert sin kremgule Mercedes stasjonsvogn med all verdens hestekrefter spesialinnkjøpt i Kiel. Han skulle til Halden fengsel neste dag for å underholde og ville ha meg med som en slags assistent. Det var ikke vanskelig å si ja når sirkusdirektøren selv bød inn i livets egen manesje.

Siden besøkte jeg Arnardo i Sarpsborg, og på Alvim står hans byste utenfor en skole. Arnardo vendte all-til Sarpsborg, til rotteegen helt personlige manesje. Hele sitt liv var han ikke bare det vi kaller «politivenn», men han var det vi uten blygsel kan kalle en «politihjertevenn».

Sarpsborg har fostret mange «gode guttær» – gitaristen Robert Normann og forfatteren Roald Dahl (i hvert fall delvis) er to andre. Byen er full av tilbud for den som vil se seg om og være aktiv på både kunsten og kulturens område – det fantastiske Borgarsystemet ligger et par, tre steinkast fra hotellet hvor Landsmøtedeltakerne skal diskutere, stemme, vedta og velge. Prate, diskutere og le.

Å leve handler også om å se seg om. Det håper jeg det blir anledning til å gjøre i Sarpsborg, og jeg tipper på at arrangørene med Torbjørn Finn i spissen har lagt opp til et landsmøte som svarer til forventningene. Sagt på en annen måte: Jeg er sikker på at «det ornær seg».

Jørn-Kr. Jørgensen, redaktør

Følg landsmøtet på hjemmedata

Alle medlemmer skal ha tilgang på medlemsida på www.politipensjonisten.no

Medlemsnummeret finner du på medlemskortet. Etter hvert som forbundskontoret og styret blir ferdige med saker som skal fremmes for Landsmøtet, vil vi legge disse inn på medlemsida. Bruk derfor denne flittig og gi tilbakemelding til din delegat hvis du har synspunkter som han eller hun bør ta med seg til Sarpsborg.

Skriv til Politipensjonisten.
Vi venter på nytt fra ditt lokallag – stort eller smått.

Spennende undersøkelse i Oslo Politiets Pensjonistforening

Av Øyvind Røen,
leder OPPF

Mange har sterke meninger om hvordan en pensjonistforening og et pensjonistforbund skal prioritere, driftes og målrettes. Undertegnede tilhører denne kategorien. De tillitsvalgte i Oslo Politiets Pensjonistforening hadde et ønske om å finne ut av hva medlemmene selv forventet av foreningen.

Vi visste lite om våre 470 medlemmer. Skal vi være en aktiv forening med henblikk på deltakelse i samfunnslivet, og bidra til å sikre velferdsgodene for våre medlemmer, eller skal vi være en mer passiv forening? Lederen utformet derfor et skjema med spørsmål som eventuelt kunne hjelpe styret i det videre arbeid.

52 medlemmer svarte på undersøkelsen, dette tilsvarer litt over 10 % av medlemsmassen, og kan vel derfor bare kalles retningsgivende på lik linje med «andre gallupundersøkelser». Det kan selvfølgelig være en del avvik i forhold til om 100 % av medlemmene hadde svart, men vi kan lese ut en veiledende tendens.

Aldersfordeling på svarene var jevnt fordelt i aldersgruppene fra 57 til 79 år. Det var ikke store avvik på svarene fra de yngste til de eldste.

Foreningen har medlemmer fra hele Østlandsområdet samt noen fra andre landsdeler. Vi spurte derfor om «du» kunne delta på medlemsmøter og arrangementer i Oslo. 94 % svarte ja og 96 % svarte at de hadde en akseptabel/gjennomførbar reisevei. 88 % mente at en prisreducerende avtale med hotell i Oslo ikke ville bety noe for dem.

Som dere vil se går ikke alle prosenttallene opp i 100. **De øvrige har svart at de ikke vet, de har ikke svart på spørsmålet, eller de har svart både ja og nei.** Dette gjelder for alle oppgitte prosenttall.

Utflukter og arrangementer

55 % mente at det blir arrangert nok utflukter mens 28 % ønsker

flere. 55 % mente at det var nok med 1 dags varighet, mens 30 % mente det ikke var nok. 45 % mente det bør være utflukter av flere dagers varighet, 35 % ønsker ikke utflukter over flere dager. 67 % ønsker utflukter i Oslo og omegn, 22 % sier nei. På spørsmål om vi bør organisere og delta på kulturelle arrangementer som teater og eller konserter svarte 59 % ja og 25 % nei.

OPPF og PPF' hovedoppgaver

Vi spurte om «du» mener at politiets pensjonistforbund kan påvirke våre pensjoner? 51 % svarte ja, 35 % svarte nei og 6 % både ja og nei. Samtidig er 65 % fornøyd med PPF's virksomhet, 20 % er det ikke. 90 % er fornøyd med OPPF' virksomhet, 4 % er det ikke, 4 % svarte både ja og nei.

Noen bruker fortsatt forbundets 7.ende sans, 41 % ønsker fortsatt å få den tilsendt selv under forutsetning av at den koster forbundet ca kr 100.000,-. 57 % hadde ikke ønske om å motta denne.

Med bakgrunn i tidligere kritisk holdning ble følgende spørsmål lagt til undersøkelsen: Kan du tenke deg å delta på fagseminar lagt til undersøkelsen: Kan du tenke deg å delta på fagseminar med aktuelle foredrag, «workshops», diskusjonsforum, praktisk hjelp til forskjellige problemstillinger, underholdning og annet som er aktuelt for vår generasjon (med/overnatting og betaling)? 53 % svarte ja på spørsmålet, 43 % svarte nei. 55 % ønsket å delta med ektefelle/samboer, 27 % ønsket å delta alene.

Dugnadsarbeid

Vi spurte om vi burde organisere inntektsgivende dugnadsarbeid, og om «du» eventuelt kan delta?

43 % svarte at de kunne delta, 49 % svarte nei. 57 % svarte at de kunne gjøre enkle arbeidsoppgaver for foreningen, 37 % hadde ikke anledning.

Helse, miljø og trivsel

71 % leser www.politipensjonisten-oslo.no, 22 % leser ikke siden, 6 % svarte både ja og nei.

84 % opplyste at de drev med aktiviteter som kunne vurderes som fysisk trening, 10 % svarte nei og 6 % svarte både ja og nei. 47 % syntes det vil være lettere å drive fysisk trening sammen med likesinnede, 45 % mente at det ikke ville være lettere. Om-tale og treningsprogrammer på OPP's hjemmeside mener 65 % av de spurte kan være til inspirasjon, 22 % vil ikke bli inspirert.

38 % mener de har kompetanse eller har et fagfelt de er gode på. 45 % mener at de ikke har det. I forlengelsen av dette spurte vi om «du» er villig til å bruke kompetansen for foreningen ved

forespørsel. 33 % kan tenke seg det, 45 % ønsker ikke det. OPP har en besøks komité. Bør vi utvikle denne til en ordning hvor vi har fast kontakt med en eller flere i foreningen. Dersom det er interesse for dette kan vi søke om midler til gjennomføring. Vi spurte om «du» kan tenke deg å delta på en slik ordning? 33 % svarte ja, 39 % svarte nei. 22 % ønsker kontakt/besøk av tidligere kollegaer gjennom foreningen, 57 % sier nei.

Flere hadde kommentarer og oppfatninger om foreningens virksomhet samt forslag til bedring av foreningens økonomi. Dette vil vi ta med oss videre og følge opp dersom kapasiteten blant de tillitsvalgte er tilstede.

Pensjon og inntekt

Med bakgrunn i en utbredt oppfatning om at pensjonister vil utvikle seg til en byrde for samfunnet, ønsket vi å kartlegge om hvor man-

ge som fortsatt var i arbeid etter at de hadde gått av med pensjon.

Dessverre vet vi at mange av våre medlemmer som er i full jobb ikke tar seg tid til å svare på slike undersøkelser. Dette er medlemmer som har gode inntekter og betaler skatt som overstiger netto pensjonsinntekt. Av de som svarte har 2 % inntil full stilling og 18 % inntil 50 % stilling. 38 % deltar i frivillig organisasjoner/dugnader. Spørsmål om annen inntekt kan delvis ha blitt misforstått, og informasjonen kan derfor ikke brukes som konklusjon.

Aldersfordeling på svarene:

4 x 57 år • 4 x 58 år • 3 x 59 år • 5 x 60 år • 2 x 61 år

4 x 62 år • 2 x 63 år • 3 x 64 år • 4 x 66 år • 2 x 67 år

5 x 68 år • 2 x 69 år • 2 x 70 år • 3 x 72 år • 2 x 75 år

1 x 76 • 1 x 79 år.

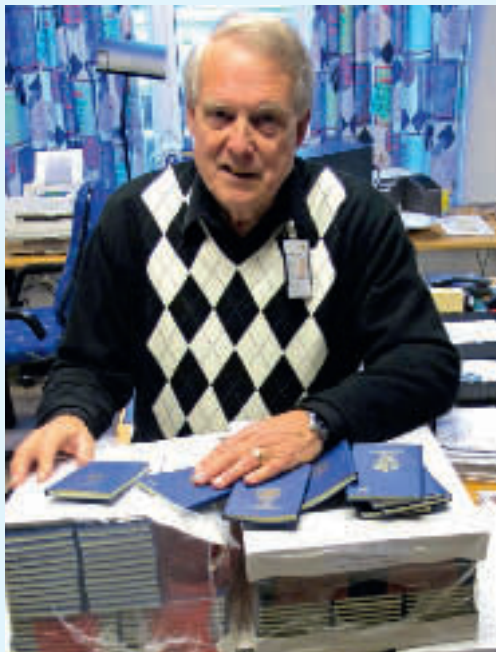
Lommekalenderen

Debatt

I siste nummer av bladet Politipensjonisten kommer forbundsleder Kjell Bjerke med en forklaring på hvorfor lommekalenderen ikke kommer ut. Vi synes forklaringen hans forteller litt om hvorfor vi har en viss skepsis mot Politiets Pensjonistforbund.

Hvor mange ting er det som kommer alle medlemmer til gode. Vi, og kanskje de fleste av medlemmene, har hvert år sett frem til den årlige utdelingen av lommekalenderen. Nå da denne er stanset er det svært få goder som kommer det vanlige medlemmet til gode.

Vi er klar over at det koster penger å produsere denne, men hvorfor skal medlemskontingenten, kr 300,- stort sett gå til en liten gruppe av medlemmene. Vi tenker på lederne i de forskjellige avdelingene rundt om i landet som får delta både på landsmøter og lederseminarer. Vi mener at mer av medlemskontingenten bør komme medlemmene til gode. Kanskje kunne

man for eksempel ha Landsmøtet hvert 3. eller 4. år. Hva med administrasjon/ sekretariatet? Kan dette omorganiseres. Dette er også en stor utgiftspost. Den eneste kontakten vi har lokalt er den årlige oversendelsen av årsmøtepapirer.

Nå vil sikkert et argument være at det er mange andre ting som det brukes penger på. Jo det tror vi nok, men vi mener det er uhyre viktig at medlemmene føler at de får noe tilbake. På lokalt hold forsøker vi hele tiden å lage aktiviteter, men det er vanskelig av økonomiske årsaker.

Nei Kjell Bjerke, vi foreslår at man får lommekalenderen tilbake, kutter en del i pengebruken på noe få personer (styret og Landsmøtene) og heller tenker medlemsorientert. Tror også det er viktig at man snarest klarer å skaffe seg en del medlemsfordeler.

*Oddbjørn Olsen, Leder PPF, Salten
Christian Munkvik. Tidl. Leder PPF, Salten*

Forbundssekretær Olav Haugen var ansvarlig for utsendelse av lommekalenderne de sistene årene.

Romfolket – på evig flukt og vandring

Av Jørn-Kr. Jørgensen

Det er neppe noen folkegruppe som har vært plaget og forfulgt så hyppig og intenst i Europa som romfolket. For svært mange oppleves romfolket både som et skittent og kriminelt folk, men også som et romantisk folk med mange myter hvor både dans og musikk inngår som viktige hovedingredienser.

Samfunnsforskere og demografer antar at det finnes ca. 10 millioner mennesker med tilhørighet til romfolket. Den største konsentrasjonen er på Balkan og steder i det tidligere Sovjet.

Handelsmenn, håndverkere og musikere

Romfolket stammer fra det nordvestlige India. Herfra har de vandret og historikere mener de kan være etterkommere av en viss ætt soldater. Handelsmenn, håndverkere og musikere. Så tidlig som på 400-tallet f.Kr. Hadde nettopp håndverksgruppene høy status i det indiske samfunnet – og de ble i motsetning til i dag – godt motatt hvor de enn de kom.

På 1300-tallet begynte romfolket å bre seg ut over Europa og kom til Tyskland i 1407, til Frankrike i 1418, til Spania i 1425, til Danmark i 1505 og til Sverige i 1512.

Flest i Romania

Fordi folkegrupper ofte splittes, har også romfolket gjennom historiens gang opplevd splittelser som har skapt grupper og undergrupper. Dette er en hel vitenskap i seg selv som det vil føre for langt å beskrive, men det er ofte nok å vite at i splittelsene ligger noe av grunnen til den hyppige reisevirksomheten; enskjønt de aller fleste av romfolket bor fast. I dag for en stor del i Romania.

En person som tilhører romfolket kan kalles romani, eller – etter svensk modell – en rom; i flertall blir dette romer. I Norge og Tyskland og andre nordeuropeiske land brukes betegnelsen roma spesielt om sigøynerne som i de nordeuropeiske land overvei-

ende tilhører nettopp romani-gruppen. Det finnes derimot sigøynerne som ikke er romani, og det finnes romani-grupper som ikke kan kalles sigøynerne. Begrepene er altså ikke synonymer, begge begrepene omfatter tilleggsgrupper som ikke omfattes av det andre. Det er ikke så lett å forstå ved et enkelt øyekast.

Romer med norsk statsborgerskap

Det finnes ingen sikre tall for hvor mange personer som selv regner seg som romer. Anslag varierer fra 5 til 12 millioner. I Europa finner vi de største konsentrasjonene av rom i Øst-Europa. I Romania regner man

med en rom-befolkning på over en million. Store grupper finnes også i Bulgaria, Ungarn, Russland, Ukraina, Serbia og Montenegro og Spania. I Amerika regner man med en rom-befolkning på over to millioner. Blant romanibefolkningen i Australia nedstammer mange fra personer som ble deportert av britene. I Norge regner man med et antall på 300–400 rom med norsk statsborgerskap.

I Norge er romfolket en offisiell betegnelse, mens internasjonalt brukes uttrykket gjerne som en fellesbetegnelse på sigøynerne/roma. Også i Sverige brukes uttrykket romani

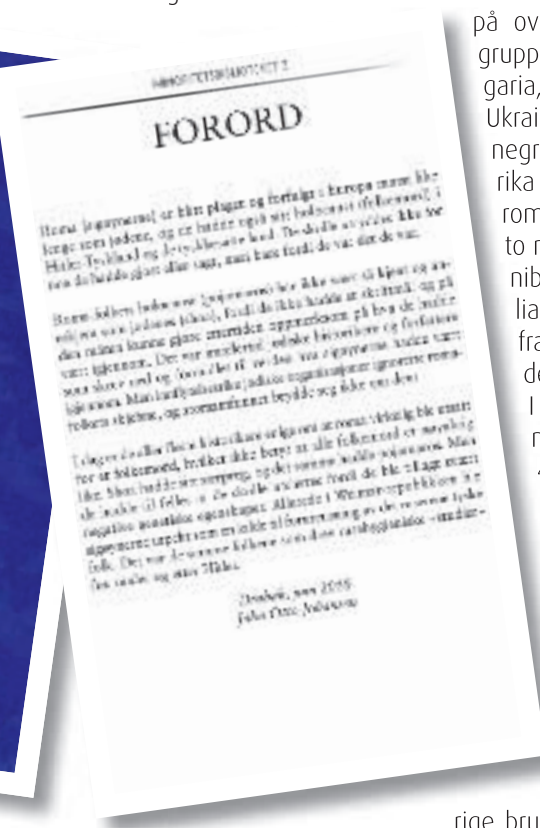
eller – hovedsakelig – romer til å omtalesigøynerne, som der blir betraktet som en og samme nasjonale minoritet.

Fra norsk side finnes også en tendens til å anta at alle av romanislett utenfor Norden er sigøynerne, selv om det like ofte er snakk om grupper som er nærmere beslektet norske tatere.

Alltid på flukt

I Norge, og spesielt i Oslo hadde vi sommeren 2012 en rekke representanter for romfolket som slo seg ned på sentrale steder rett og slett fordi de ikke hadde noe annet sted å gjøre av seg. Hva som vil skje sommeren 2013, vet vi ikke. Vi har også opplevd mye annen kriminalitet blant romfolket som kunne ha vært ødeleggende for deres anseelse og kultur.

De var nord i Oslo på en ledig tomt og de slo seg ned ved

Sofienberg kirke på kirkens område. Dette ble for sterk kost for mange, og uten at man blandet inn politiet direkte, fikk kommunen som er ansvarlig for kirkene i Norge, folket til å reise videre. Men hvor de skal gjøre av seg, er et åpent spørsmål. Hele våren og sommeren 2012 drev de et særdeles omflakkende liv i Oslo-området, en situasjon som var så langt fra tilfredsstillende som det lar seg gjøre å komme – både for romfolket og for det norske samfunnet.

– Enkelte hevder at romfolket er med i store bander. Det er helt feil. Selvfølgelig er det noen rom som gjør ulovlige ting, men i all hovedsak er det lommetyveri og småstjeling. De er få tilfeller av romfolket som er organisert tungt kriminelle, sier forfatteren Jahn Otto Johansen som har studert romfolket i mange år.

Noen av dem holdt til på Grønland ved Akerselva, de sov under bruer og utøver sin tiggervirksomhet mange steder i byen. Dette skaper ubehag for mange, men kanskje mest for romfolket selv som står helt uten bosted i Oslo og arbeid. Det åpne spørsmålet er om de bare skal reise videre som de alltid har gjort. Det er ikke uten grunn at romfolket er blitt kalt «folket som ingen ville ha».

Fritt Ords pris til en fra romfolket

Og mens alt dette har skjedd, gikk årets Fritt Ord-pris i Norge nesten ironisk nok til en representant for romfolket, multikunstneren Raja som er født i Sovjetunionen, en fotograf og den kjente forfatteren og utenrikskorrespondenten Jahn Otto Johansen som i en menneskealder har skrevet om minoriteter i vårt samfunn, deriblant romfolket.

Også for romfolket ble krigen 1940-45 et meget trist og alvorlig kapittel i norsk historie. Vi kjenner alle jødene og de homofiles skjebne, men romfolkets var like brutal.

Ble drept i Holocaust

Kun tolv av de 68 norske romene som ble avvist ved grensa i 1934 overlevde Holocaust. I tillegg døde flere barn født i årene 1934-1945. For første gang i 2012 ble navnene på de døde som ble drept i nazistenes konsentrasjonsleire publisert.

Helt til nylig er det i Norge arbeidet med en navneliste over de døde fra romfolket fra Norge, men den er foreløpig ikke fullstendig og fortsatt er flere navn ukjente ettersom kildene er mangelfulle. Mangelen på kjente navn viser at romfolkets krigsskjebne til nå har vært nærmest usynlig i Norge. De norske finnes ikke i minneskriftet «Våre falne 1939-45» og det ble levert erstatnings-søksmål for bare tjue av de døde etter krigen.

«En for hverandre»

Vi står med andre ord foran en folkegruppe som har en lang, vanskelig og tildels spennende historie, men hvor de konkrete fakta har vært vanskelig å få tak i. Både fordi romfolkets natur av reisende karakter, men også fordi det er vanskelig for sosialantropologer og forfattere å komme godt nok innpå kulturen til å danne seg et helhetlig og korrekt bilde. Vi vet mye, men ikke nok.

John Otto Johansens navn er allerede nevnt. I flere publikasjoner har han drevet et meget solid opplysningsarbeid om dette spesielle folkets liv og livsførsel, om deres kultur og tradisjoner, men den sterkeste boken har en fra kulturen selv sørget for ble utgitt, nemlig Milos Karoli som ga ut boken «En for hverandre»

hvor han forteller om sitt liv, om Hitlers konsentrasjonsleire og om hvordan medlemmer av han familie ble utslette fordi de var å se på som «ikke-mennesker» av den nazistiske ideologi hvis tankegang er antidemokrati og forakt for svakhet.

På evig flukt og vandring

Romfolket ble i 1998 anerkjent som en nasjonal minoritet i Norge. Den 8. april er valgt som nasjonaldag for folkegruppen. Denne dagen markeres nå over hele verden. Det internasjonale romaniflagget brukes som symbol av mange organisasjoner. Motivet er et vognhjul.

Det er ikke lett å skrive om romfolket. Deres liv og skjebne har vært vanskeligere enn de fleste andre kjente folkegrupper i Europa. Deres kamp for å overleve har vært hard, og den er så langt fra over.

Romfolket er et folk på evig flukt og vandring; utstøtt og forfulgt.

For Milos Karoli skrev boken «En for hverandre» hvor han forteller om sitt liv.

Første danske politi-kvinde

Vidste du, at den første kvinne blev ansat i politiet i 1911 i Ålborg? Dog var det alene for, at lave kontorarbejde.

I 1914 ansatte politiet den første kvindelige politibetjent, hendes arbejdsområde var dog udelukkende afhøringer indenfor det familieretslige og sociale område.

Den 1. maj 1977 blev de første 18 kvinder ansat på politiskolen på lige fod med mændene. Der var tale om en prøveordning, som i 1980 blev gjort permanent.

I dag er ca. 10% af den samlede politistyrke kvinder.

Spørsmål til politikerne

INDEKSERING

Indeksering er prosessen som ordner et sett med data slik at det blir mulig å gjenfinne de basert på ulike søkekriterier. Fra biblioteksverdenen kjenner vi indekshortene på tittel og forfatter.

I datateknologien brukes indeksering til å gjøre data raskt søkbare i databaser, som er spesielt egnet for strukturerte, normaliserte data, og i søkemotorer som er spesielt egnet for fritekstsøk i store mengder tekst.

Dette finner du dersom du slår opp i leksikon for å vite hva det betyr!! For oss pensjonister betyr det noe helt annet.

Stortingets innføring av nye regler for indeksering innebærer at

alle som er alderspensjonister fra 2010, og som har pensjon utover minstepensjon, får pensjonen regulert med gjennomsnittet av pris- og lønnsveksten. Minstepensjonistene vil få pensjonen lønnsindeksert, men fratrukket effekten av delingstallet, dvs. lønnsveksten fratrukket 0,75 pst. pr. år etter Statistisk sentralbyrås framskrivninger av utviklingen i framtidig levealder ved 67 år.

Regulering vil få raskere effekt enn delingstallet fordi det er lagt opp til at alle alderspensjonister skal omfattes, uavhengig av pensjoneringstidspunkt. Forslaget er isolert sett anslått å redusere pensjonsutgiftene med om lag 8 pst. i 2050. Innsparingene vil i hovedsak være et resultat av at løpende tilleggspensjon/inntektspensjon reguleres svakere enn i dagens system. Det er i beregningene forutsatt en gjennomsnittelig reallønnsvekst på 1,5 pst. pr. år og dermed en årlig realvekst i løpende inntektspensjon på

Rogalandspensjonistenes Årsmøte

Pensjonistene i Rogaland avholdt sitt årsmøte i slutten av februar. Leder Øyvind Sæbø ønsket de forholdsvis tallrike medlemmene velkommen. Etter minnestund for de fire medlemmene som var gått bort, ga han ordet til kveldens ordstyrer, Karl M Skjæveland.

Årsmeldingen ble kjapt gjennomgått – stort sett uten merknader. Forsamlingen sa seg fornøyd med aktivitetene og styret høstet ros for aktivitetene som de hadde presentert i løpet av året. Spesielt ble «fjordturen» i mai framhevet som meget vellykket. Da var også oppslutningen rekordstor.

Johan Omdal orienterte om framdriften av historieboken om Stavanger politidistrikt. Etter en noe «trang start» for noen år siden, er dette arbeidet nå på rett spor. Takket være Universitetet i Stavanger som har overtatt grovarbeidet, mens vi, medlemmer, skal bidra med vårt.

Kasserer Svein M Stangeland gjennomgikk det meget tilfredsstillende regnskapet.

Valget av nytt styre gikk like smertefritt som resten av årsmøtet. Gjenvalg for de fleste, mens de to nyslåtte pensjonistene, Kjell Arne Slethei og Aage Roalkvam, ble klappet inn som nye i styret. For øvrig er det forventet at det i de nærmeste årene vil strømme på med nye medlemmer?

B. E.

Styret:

Formann: Øyvind Sæbø
 Nestformann: Johan Omdal
 Kasserer: Svein M Stangeland
 Styremedlem: Per Knoph
 Styremedlem: Kjell A Slethei
 Styremedlem: Karl M Skjæveland
 Varamedlem: Jan Inge Lunde
 Varamedlem: Aage Roalkvam

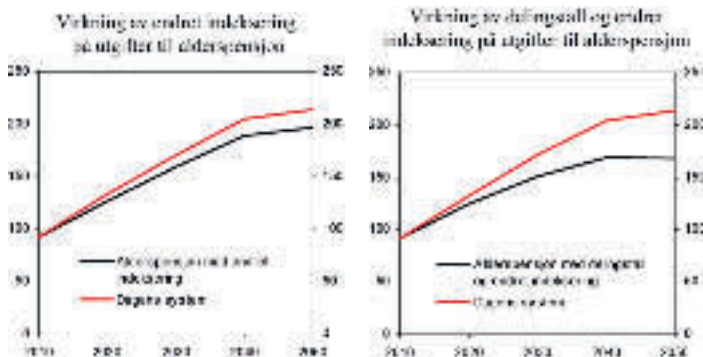
Fra et tidligere arrangement: Øyvind Sæbø og Johan foran, bak gjenkjennes Bernt Andersen med frue

0,75 pst. I dagens system er det lagt til grunn at løpende pensjoner lønnsindekseres. Virkningene av forslaget vil i hovedsak være innfaset etter 20 – 30 år.

Etter dette vil ikke innsparingene i forhold til dagens system øke vesentlig. Innsparingene kan imidlertid øke litt over tid som følge av at antall år som alderspensjonist øker over tid. Endret regulering av løpende pensjoner har større effekt jo lenger perioden som alderspensjonist er, som følge av at den endrede reguleringen da har effekt i flere år. Disse beregningene rammer utelukkende oss pensjonister, men kan også ramme de funksjonshemmede.

Spørsmål til politikerne som står på stands bør derfor bli; «Stortingets innføring av indeksering på «lønnsoppgjøret» for oss pensjonister er for å spare samfunnet for utgifter. Hvorfor har ikke Stortinget vedtatt samme regler for de yrkesaktive i deres lønnsoppgjør? (Retorisk og provoserende spørsmål).

Tidligere har jeg reist flg. spørsmål som bør stilles til politikerne uansett parti:

I nr. 1/2013: Hva er begrunnelsen for at trygdeavgiften/sykedelen ble økt fra 3% til 4,7% for pensjonistene i 2011, mens de yrkesaktive fortsatte med 7,8%?

I nr. 3/2012: «Hva er begrunnelsen for at gifte, samboende og registrerte partnere i 2013 bare får 85 % av grunnpensjonen som de har inntjent i hele sin yrkesaktive tid?»

I nr. 4/2012: «Hvorfor er det 14% forskjell på minstefradraget mellom de yrkesaktive og oss pensjonister, og hvorfor den øvre grensen høyere for de yrkesaktive?»

Kjell R. Bjerke
forbundsleder

Til København i sommer?

Mange unge detektivernes paradisi ligger på Fælledvej i København, hvor Politihistorisk Museum utstiller redskaper og beslaglagte genstande fra Rigspolitiets Kriminaltekniske Afdelings opklaringsarbejde.

Ønsker man en opplevelse ud over det sædvanlige, skal man følge de konfiskerede Picasso-forfalskninger i trappeopgangen mod første sal, der lægger lokaler til byens mest makabre utstillinger. Her finder man Kriminalmuseet med det uhyggelige 'Mordrummet', og det er bestemt ikke er for svage maver, når politiet offentliggjør de fortrolige dokumenter fra nogle af

landets mest omtalte mordsager. Besøgende under 16 år skal da også følges med voksne.

Politihistorisk Museum,

Fælledvej 20, København N. Telefon 35 36 88 88, åbent tirsdag, torsdag og søndag kl. 11-16.

Entré: 25 kr., 20 kr. for pensionister og gratis for unge under 16 år i følge med en voksen.

Internett: www.politimuseum.dk

Lærerik tur med Sør-Trønelagspensjonistene

Av Ove Johan Winum

På høstparten i 2012 dro medlemmer av Politiets Pensjonistforening Sør-Trøndelag på høsttur med buss til Røyrvik i Namdalen i Nord-Trøndelag. Avreisen fra Trondheim startet kl. 0900 og ruten gikk nordover til Steinkjer. Der plukket vi opp 5 deltakere fra Politiets Pensjonistforening Nord-Trøndelag, bl.a. lederen Hans G. Kvernland, slik at vi ble til sammen 26 deltagere. Vi hadde lagt opp til en fellestur mellom vår og deres forening.

På «Snåsaheia Gjestgiveri» nøt vi en nydelig lunch før reisen fortsatte til Grong hvor vi satt kursen mot Lierne kommune ved svenskegrensen og deretter innom Sverige. Vi kjørte gjennom en flott fjellnatur langs elva Sandøla, som er en av sideelvene til den kjente lakseelva Namsen.

Da vi kom til Nordli, som er tettstedet i Lierne, gjorde vi en stopp ved Galleri Lierne. Dette galleriet i fjellkommunen har salgsutstilling av mange kunstarter som bl.a. naturfotografi (bl.a. av Aina Bye som er kjent fra «Ut i Naturen» på NRK), treskjærerkunst, glasskunst, utstopping av dyr, klær og smykker i tradisjonell samisk design og mye mer. Lierne er mest kjent for sine enorme naturressurser og er et eldorado for friluftsliv, fiske og jakt. Bygda har fostret mange kjente skiløpere med Frode Estil som en av de mest kjente. Lierne består av ca. 3000 km² og har ca. 1400 innbyggere og har to nasjonalparker og eget nasjonalparksenter.

Det som setter sitt særpreg på bygda er vassdragene med sjøer som «perler på en snor». Sjøene åpner landskapet og gjør det lyst og vennlig. Skoglandskapet strekker seg i slake ller opp mot snau fjellet. I så måte er kommunenavnet absolutt beskrivende.

Like innenfor svenskegrensen kommer man til Gäddede i Jämtlands len der det bor ca. 500 fastboende. Den største attraksjonen er muligens utstillingen av verdens største snøscooter på en tomt i hovedgaten. Det er et hotell, Pilgrimshotellet samt en campingplass i byen. Ica-butikken i Gäddede fører med seg en del «Harryhandel» av nordmenn. Det var nok også tilfelle da vi var på besøk der. Vi forlot stedet etter en times tid og la veien nordover langs grensen på svensk side.

Vi kjørte den såkalte «Villmarksvägen» og passerte flere flotte innsjøer som Jormsjøn og Stora Blåsjøn og etter ca. fem mils kjøring fra Gäddede. Røyrvik var vårt mål denne dagen.

Vi etablerte oss på Røyrvik Gjestegård og ble ønsket velkommen av Kent Mikkelsen som skulle være vår guide. Kent driver sammen med familiemedlemmer firmaet «Visit Børgefjell». Her får man turistinformasjon, samt at det er en flott utstilling tilknyttet Børgefjell nasjonalpark med fauna, fjellrev og den sørsamiske kulturen som fokus. Vi tok plass i en foredragssal i andre etasje og fikk et meget informativt foredrag om Røyrvik og Børgefjell nasjonalpark som ble illustrert med billedstoff om naturen og dyrelivet.

Etter dette ble det middag på gjestegården hvor vi ble underholdt med Rosenborgkamp i fotball på storskjerm. Ut over kvelden var det trivelig sosialt samvær hvor det ble servert både litt god drikke og som sedvanlig mange gode historier.

Morgenen opprant med øsende regnvær. Da vi skulle gå til frokost, ble det nevnt at det jo var litt dårlig vær, men da svarte Åge Sunde; «Det spælle da ingen rolle – for da'n e da reidda læll for Rosenborg vainn jo i går!» Programmet for dagen var lagt opp til en sight-seeingtur med buss til Namsvatnet og deretter skulle vi på et kulturbesøk i en sameleir ved Dærga.

Kent Mikkelsen holdt oss orientert om området vi kjørte gjennom. Ved sightseeingen ved Namsvatnet fikk vi en innføring i produksjon av vannkraft som foregikk i Namdalen. Ved vatnet er det anlagt en større parkeringsplass for biler og en småbåthavn.

På den ca. 13 km lange kjøreturen til Namsvatnet, passerte vi blant annet en gård med navnet «Skånaliseter» hvor det ble produsert ost av geitemelk i mange utgaver. Ikke visste vi at på denne gården ute i ødemarka fantes det et gårdsysteri som er internasjonalt kjent. Svein Jørgen Håpnæs er daglig leder. En av verdens fremste kokker, Claus Meyer, har kåret noen av ostene fra Skånaliseter gårdsysteri til spesialiteter i verdensklasse. Bra salg av produktene ble det også før vi måtte haste videre til neste opplegg.

Vi skulle nemlig besøke destinasjon Dærga. Her ble vi møtt av samene Algot Jåma. Destinasjon Dærga er en del av prosjektet «Naturarven som verdiskaper» og skal utvikles til å bli et sørsamisk kultur- og tradisjonsdestinasjon. Her skal samenes liv og virke, både i fortid og nåtid vises fram for publikum. På plassen er det bygd opp to boplasser med et stolpebur, samt en vinterboplass som er ei gamle med tilbygg. De har også bygd en flerbruksscene og laget en natursti i storslåtte omgivelser nede ved Hudningselva.

– Det er viktig å synliggjøre Røyrvik-samene i heimbygda. Mange som besøker oss er ikke klar over at det drives aktiv reindrift her. Dette handler om å skape større forståelse for hverandre, sier Mik-

Spektakulær bok om norske dekorasjoner

Fra Harald Hallberg foreligger det nå en spektakulær bok på 463 sider om norske dekorasjoner – ordner og medaljer tildelt med bånd til å bæres på uniform eller sivilt antrekk. Det er en gedigen flott bok.

Det gjeveste man kan få i Norge av ordener, er St. Olav. Noen få politifolk har fått denne høyt rangerte utmerkelsen. Andre har mottatt H.M. Kongens fortjenstmedalje i gull og sølv – flest i sølv, og noen ganske få Politiets Hederskors. Noen har også fått Politiets fortjenstmedalje med laurbærgren, flere har fått Politiets medalje for internasjonal tjeneste og mange har fått den ordinære Politiets fortjenstmedalje etter 25-års tjeneste i etaten. Alt dette er nesten blitt til en spennende vitenskap, og nå som Politiets Hederskors er fjernet fra Politidirektoratets portefølje over politimedaljer, er det nesten vel så interessant for oss som gjerne vil «hedre og behenge» våre kolleger som har gjort en innsats ut over det ordinære.

Det er forskjell på en orden og en medalje, og det er forskjell på et kommandørkors og et ridderkors – til og med av 1. klasse. Og det er forskjell på en medalje og et ferdighetsmerke, men alt kan markeres med ulike båndstriper i alle regnbuens farger på uniformen.

For å forstå noe av dette, er Harald Hallbergs bok et funn. Den forklarer og linjer opp hva som er hva og hva man kan bære – hvor og når. Der hvor det er snakk om ekstra sjeldne medaljer – for eksempel Borgerdådsmedaljen som bare noen få i Norge har fått – er det trykket lister over hvem som har fått den. Det gjelder også det nå borttatte Politiets Hederskors.

Bakerst i boken er det trykket en liste over hva ordner og medaljer har av verdi i samlermiljøer. Også dette er en interessant vinkling for kanskje noen av våre kolleger bærer verdier for tusen-

kelsen. Etter en interessant og spennende omvisning av vår vert Algot Jåma, ble vi servert spesiell lokal samemat i en stor lavvo hvor det var plass til ca. 60 personer.

Vi satte kurs mot Skorrovatn som er et gruvesamfunn øst i Namdalen ca.40 km vestover fra Røyrvik, og som er bygd opp rundt gruvedrift ved utvinning av kobberkis fra 1930-tallet og til 1984 da driften opphørte. Det bodde omkring 700 personer i dette samfunnet som hadde bygd hus og etablert et fungerende lokalsamfunn. I dag bor det 36 fastboende personer der, men det er mange av husene som brukes som fritidsboliger, noe som fører til mye folk der i helger og ferier. Vi avla et besøk i Skorrovatn-puben som drives av den tidligere politikeren Inge Staldevik og Marianne Flåto. De kjøpte bygdas gamle skolehus for å drive kjøttforedling. Byggets gamle sløydsal fant de ut at den måtte brukes til noe. Dermed var Skorrovatn skjenkestove et faktum. Det fines også 36 sorter akevitt

vis av kroner på brystet! Det er en morsom tankegang. Politiets Hederskors har iflg. Harald Hallberg en samlerverdi på 5000 kroner, mens Politiets Fortjenstmedalje (Politimedaljen) er oppe i 500 kroner. Det handler også her om marked og etterspørsel. Politiets Afghanistanmedalje er oppe i 800 kroner – «det er gull i alt som glimrer»!

Det mest interessante med Harald Hallbergs bok, er faktisk bildene av de ulike ordner og medaljer. Det er mange av oss som ikke har sett de fleste av disse før, og det gjør boken til et helt liten «ordensleksikon» for den som er interessert i slikt.

Det er en stor ære og en begivenhet å få tildelt en orden eller medalje. Det viser at våre overordnede setter pris på den jobben vi gjør eller har gjort, og det er en æresbevisning vi kan bære med oss livet ut – enten på uniformen eller på våre sivile klær; alt etter som. Så godt som alle dekorasjoner har også miniatyrtutgaver som er egnet til sivil bruk.

Vi anbefaler Harald Hallbergs bok – først og fremst som hyggelig lesestoff for en for mange ukjent verden, men også som en oppslagsbok for den som vil vite mer om «hva som er hva».

Gratulerer med en litt annerledes bok!

Harald Hallberg
Norske dekorasjoner
Svært mange fine bilder
Dreyer bok A/S – 2012
Kr. 400,- pluss frakt

Jørn-Kr. Jørgensen

der. Mange som har hytte i området tar med venner som de vil vise puben til. Marianne og Inge skjønner godt at den er unik.

– I forhold til folketallet er vi i verdenstoppen med antallet øl-sorter, mener Marianne. Vi fikk en bred orientering om ølets mangslungenhet av Inge Staldevik før vi dristet oss til å smake på produktene. Og humøret steg betraktelig i gjengen etter hvert. Vi fortsatte turen nedover Namdalen med både litt sang og morsomme historier over høytaleranlegget i bussen.

Ankomst til Heia Gjestegård ut på ettermiddagen hvor vi koste oss med en god middag. Her var det flere i selskapet som takket for en trivelig og interessant tur i selskap med våre kolleger i Nord-Trøndelag.

Etter hvert som reisen fortsatte hjemover, tok vi farvel med deltakere som bodde langs ruten. Bussen ankom Trondheim med fornøyde medlemmer sent på kvelden.

Returadresse:

Politiets Pensjonistforbund
Boks 8101 Dep.
0032 Oslo

Med If Superforsikring får du leiebil som er akkurat like stor som din egen.

Når alt er klart for tur er det bare ett ord som passer når bilen ikke vil starte: nedtur. Hvis ikke du har If Superforsikring på bil da. Den er nemlig akkurat det den høres ut som: En super forsikring. Det betyr blant annet at du får leiebil som er akkurat like stor som din egen bil. Og at du kan beholde den så lenge du trenger det.

Ikke koster vår Superforsikring så mye heller. Ring oss på telefon 02400 og oppgi registreringsnummeret ditt så gir vi deg en pris på hva Superforsikring vil koste deg. Kanskje blir det en real opptur?

I samarbeid med:

www.if.no
Telefon 02400

Rolig, vi hjelper deg.